

עין משפט
נר מצוה

מוסף רש"י

ב"י וקנים. ר"י שמעאל ור"י

קשימה דקמי מה בבור אינו אלף
ואי קדשה למה לי בית הלא מקריבין אע
משום דליתקש בשרי לרמו אלף ה"ה דלש
דמו ואח"כ חרב אין אכולגין בשרי משום
הבית היינו צפוי מזהב ואלו אינו ממש
כבר נמי מביני אלא כעניי א"י משער אדר
קרינא בלשני ה"ה דמחילה אלא לאלול דאור
ביואל כשחבר הבית ונפלו מחילה כ
היקשא דבשר ודם וכי מימא כשחבר ה
ירושלמי קיימא א"י ולא עטלה דאשחיה
א"י מימא לומר דבית ירושלים לא נחמד
שחוריה הבית חטאי ודורשיה ירושלים

הוא סילת

דס ובסר היא סילתא היא.
כלומר כל דבר שהוא מסנו ודבר
אחר הוא, אין דנים אותו למד
סלמד (ר"ס יומא ס:)

ג' וְקִנְיֵה זֶה אֶחָד מִן
 אֲשֶׁר יִלְחָה אָדָם מֵעֶשֶׂר
 בִּזְמַן הַזֶּה וְדִין הוּא כִּי
 וּמֵעֶשֶׂר טַעֲוֵן הַבֹּאֵת מִקֶּדֶשׁ
 בְּפָנֵי הַבֵּית אֶף מֵעֶשֶׂר
 מִה לְבַכּוֹר שֶׁכֵּן טַעֲוֵן מִן
 מִזְבֵּחַ בִּיכּוֹרִים יוֹכִיחוּ מִן
 הַנִּהְיֵת ת"ל וְלִבְכּוֹר מִן
 מִקִּישׁ מֵעֶשֶׂר לְבַכּוֹר מִן
 הַבֵּית אֶף מֵעֶשֶׂר אֵינוֹ
 דִּינָא וְנִיתִי כִּמְהָ הַצֵּד
 מִה לְהַצֵּד הַשּׁוּעָה שֶׁבָּהָה
 מֵאִי קֶסֶר אִי קֶסֶר וְ
 לְשַׁעֲתָה וְקִדְשָׁה לְעִתִּיהָ
 וְאִי קֶסֶר לֹא קִדְשָׁה
 בְּכוֹר נָמִי תִּיבְעִי אִמֶּר
 קִדְשָׁה וְהָאֵל בְּמֵאֵי עֶשֶׂר
 קֹדֶם חֻרְבֵּן הַבֵּית וְהִי
 קִיָּם וְאִיתָקֶשׁ בִּשְׁרֹל
 בִּשְׁרֹל כְּמוֹכָה וְאִתִּי מֵעַ
 דְּבַר הַלְמֹד בְּהִיקֶשׁ חֻרְבֵּן
 דָּגֵן חֻלְטִין הוּא הֵינֵחָ אֶ
 אֵלָא לִבְכּוֹר בְּחַר מִלְמֹד
 יָרֵם וּבִשְׁרֹל הָאֵל מִלֵּילָה
 לְשִׁמְעָתָא קְמִיהָ דְּרַבִּי
 טַפְשָׁאִי אֲמַמּוֹל דִּיתְבִּי
 שִׁמְעָתָא דְּמַחְשָׁבָא אֶ
 שְׁעֵת סִילּוֹק מִסְּעוּת
 וּמְצוּרִים מִשְׁתַּלְחִים
 אִידֵךְ בְּשֵׁנִי מִקּוּמוֹת קִי
 הָא בְּקִדְשֵׁי קִדְשִׁים הָ
 רַבִּינָא אִידִי וְאִידִי בְּקִי

בית דמשמע בית ממש לרץ
שאלו בית ואין לרץ רק מזה
מלי ספר קדשה לרין דמורק
תקס לדמו מיהו האי 15 פני
אל קשה מלי קאמר אסילו
כיון דלא קדשה פשיטא לא 16
ואעוד דכור פשיטא דמפסיל
דלא קדשה ומה לרץ כלל
וזהו הס' המונח אל ממש
בין קדשים קלים ומעשר שני
אלא כפי' כל' ומה שכן
חלל לרץ נראה כמו גורם

ואי קסבר לא קדשה אפילו מן
מח עורה כמו שפירש בקונט
י יכול להקריב כדאמר' לעי
המוצא וכל שכן קדושת יי
טא דאין לו היתר בירושלי
מי פריך אפילו מעשה שני

ג' וקניס. דבר אחד מפי כל זקן חכם
אחת מהן: יכול יעלה אדם מעשר
בטלה ואריהה: הפרשת מעשרות מן
הירושלים בלא מדיון: ט"ל י"א וכו'. וזה

[illegible]

לה מדרשא רבני יוסי: כעסע מילוק ומסלקין את המזבחות בעת המסעו קדש קדשים. * וקא סלקא דערך יציון ומזריעין משתלחין שאין מזריעין נשיא הארון באדמרתין קמן (דף קל"ח) פסולין קדמא ולי משום דהא חשיב ליה :: וטעם אידך גריס: כעסע מזבחות האמורות בהן כשהמשכן במקומו וקשין אהדי: מ: וקא גרסינן בקדשים קלים: אידי ואידי קדש

ר נמי אחר רבינא לעולם קסבר קדש
דמקריבין אע"פ שאין בית כלומר
(דף נט.) מודה רב בדמים אע"פ
וליס אבל קדושת הארץ קיימת לה
ולא גרסינן לקמן פ' בתרא (דף ק
הא פשיטא דאין חייב להעלותו

ר' ישמעאל אומר כו'. זו היא
עני. דקסבר קדושת הארץ לא
מורה וקאמר יכול יאכלנו עכשיו
ה פירך מאי שגא דבור דפשיטא

[illegible]

לֹא יִשְׁכַּח לְעַד חַיֵּינוּ

מבניהם: אפילו צבור נמי. אפילו

ח [א קדש

וַיִּבְרַח נָחִי מִיָּדָיו׃ וְאִי קִסְבֵּר
 בֵּית עֲטֵלָה הָיָה וּמִיָּעִנִּי לֵה אֵל
 הָיָה וְהָיָה לָהּ וְאִינוּ לְבֵית מִי
 הָיָה בִּירוּשָׁלַם וְלִפְנֵי ה' קִרְיָה מִי
 אֲפִילוּ כְבוֹד׃ כִּדְ"ג מִי מִיָּעִנִּי
 הָיָה אֵל קִסְבֵּר דְּמִי וְאִינוּ
 בֵּית עֲטֵלָה וְשָׂבִיר קִיס מִי שֶׁאֵלָהּ׃
 וְכִינָה לְעוֹלָם קִסְבֵּר לֹא קִדְשָׁה
 דְּפִסְקִיט לֵה מִעֲשֵׂר מִכְּבוֹד
 הָיָה מִיָּעִנִּי לָהּ בֵּית דְּמוֹת דְּמִשְׁכָּן
 לֵה דְפִסְקִיט לֵה גִבּוֹל דְּלֹא
 : דִּיקִישָׁק אֵל כְּשֶׁר לְדָמוֹ׃ וְהָיָה
 וְהָיָה וְהָיָה מִכְּבוֹד וְשֶׁשֶׁר
 הָיָה לְמִכְבוֹד אֵל הָיָה מִיָּעִנִּי כְּשֶׁר
 לְדָמוֹ וְהָיָה לְמִכְבוֹד אֵל הָיָה אֵלָה אֲחֵר
 שֶׁשֶׁר וְהָיָה אֲחֵר שֶׁהָיָה הָיָה׃
 וְהָיָה לְמִכְבוֹד מִן הָדָם חֲזָר
 הָיָה עַל הָקִדְשִׁיט׃
 וְהָיָה לְדָמוֹ דְּלִמְשֶׁר
 וְהָיָה בְּכִינָה הָיָה וְהָיָה

מסעות. כשמורידין את המשכן במדבר: **קדשים נפלים.** בשר ויני סילוק המזבח הוא מדקתני פס. לדגלי השבטים ולא פז למחנה (א): **קדשים** שנקט אהל מועד הוא (א): **קדשים** הוא דהא אהל מועד הוא **קדש** וקדושים נכללין א. חד במקומו וחד בכל מקום שיהא שם דרך לאו. **קמייתא בקדשי קדשים** לאו הא **קדשי קדשים** הא קלים ולא קשיא. **קמייתא**

וְכֹו' וְהָיָה פֶּרֶךְ אֶפְסִלֹו צָבֹור נָמִי
וְנִנְה הַמְּזֻנָה וְיִזְרֹוק הַדָּם וְיֵאֻכַּל
וְיִבִּית קִיִּים וְכָל שָׁךְ צֹמֵן הִזָּה
יֵיב בְּתַרְמוּמָה וּמַעֲשֶׂר כְּמוֹ בְּנוֹב
(:) מַעֲשֶׂר שְׁנֵי נֹאֲכָל כָּכֵל עֵרִי
מֵאִי קֹאֲמֶרֶת יִכּוֹל יַעֲלֶה אֶדָם

[דף קריאות (שבת):] בר' אי נתאכיל בירושלים דקר' [בית] תיבת ואינו לימח כדו' והוקיעה עפ"י זכ"ל, ונל' [דף קריאות (שבת):] לה' יהא פשיטא בז' לז"ל, פירו' עליון הוא ממשך, וקודם שיהא חסיד אלוהים יתעלה

[illegible]

אכילין (ש"ס); **בב**: נדנל בקרושת (גרי קחי); **בג**: ליל
כל הכל כר; לשון חוס חכות יס עי"א; **בו**: דגרסי (ש"ס)
בז: דלא (צ"ק); **בח**: ליל בענין מחיצות לאכול (ש"ס)

[illegible]

די ומוקמינן לחו כחנאי: בא) ל"ל קדשי
כדמוכת כמגילה, וא"כ יביא מעשר ויהא
מידה נחתק (צ"ק: לא) ל"ל מיכסאי: צ"ק:

[illegible]

ס לשם במסכת מנחות כ"ב שתי הלחם (ל"ה) רמזין להו
לפיל אות י' כו' קידשה א"כ כמות מותרות דהא כהא ת
עיר ישראל: במ' ובבכור (ש"ח): ל' דהאי בפני כנ"ל, וז

[illegible]

הפרכת הותרו זכין ומצורעין לית
לית, וגו' ש"ת ובבבכור שקרבו, ופי
כא, דבההיא לא אמר דנאכל בכל
לית, ופי' דהא דנאכל בכל

[illegible]